

Conte de fades a Nova York

No me'n sortiré tot sol/ els meus somnis s'alcen al teu voltant

Elvis Costello acabava de produir l'imprescindible *Rum, Sodomy & the Lash* de The Pogues i va apostar amb Shane MacGowan que no seria capaç de compondre una cançó de Nadal per cantar amb la baixista del grup, Cait O'Riordan. MacGowan va acceptar -potser perquè havia nascut un dia de Nadal- i, amb Jem Finer, el banjo de The Pogues, s'hi van posar. I ho van fer a consciència: van trigar dos anys a acabar-la.

Finer va començar a escriure sobre un mariner que enyora la dona, però la seva pròpia, de dona, li va dir que allò era massa carricló. Aleshores va irrompre MacGowan amb la història de dos pobres diables a Nova York, on no havia estat mai -un altre membre dels Pogues, l'acordionista James Fearnly, va dir de MacGowan que mai no acabaves de tenir clar si era un geni o un puto idiota-. Aviat van tenir-ne un primer esbós, fins i tot en van gravar alguna demo amb Costello, però ni l'un ni l'altre n'estaven satisfets, i hi van seguir treballant mentre sortien de gira. MacGowan ho va fer de manera gairebé obsessiva i va acabar confessant: ?És la cançó més complicada que mai he compost i interpretat. I el millor de tot és que sembla tan senzilla?.

Tot i que l'anaven modificant i gravant-ne noves proves, ja havien passat gairebé dos anys i l'havien aparcat. Els Pogues havien començat a gravar un nou àlbum, *If I Should Fall From Grace With God*, i van contractar Steve Lillywhite perquè els el produís. Les sessions funcionaven tan bé que van tornar a posar la nadala sobre la taula, i Lillywhite els va donar la idea definitiva, absurdament simple: gravar per separat les parts de MacGowan i Finer i després editar-les juntes. Va funcionar.

Quan per fi van tenir la cançó llesta, es van trobar amb un últim problema: O'Riordan havia acceptat una altra proposta de Costello -s'hi havia casat- i havia deixat el grup. Mentre buscaven una vocalista femenina, Lillywhite, sense dir res al grup, l'hi va proposar a la seva dona, la fantàstica Kristy MacColl. Ho van gravar a casa un cap de setmana, i el dilluns va mostrar el resultat a la banda. Van quedar bocabadats. MacColl s'havia fet seva la cançó, tant que fins i tot MacGowan va voler tornar a enregistrar la seva part (costa de creure, però tots dos no van coincidir a l'estudi de gravació).

Fairytale of New York (títol que van manllevar -amb permís de l'autor- d'una novel·la de JP Donleavy) es va publicar finalment el novembre de 1987 i des d'aleshores, cada desembre torna a estar entre les cançons més venudes al Regne Unit (des de l'any 2005 ha estat de manera consecutiva entre les 20 primeres) i ha estat escollida com la nadala favorita dels britànics.

Conte de fades a Nova York

La nit de Nadal, nena
a la cel·la dels borratxos
un vell em va dir
ja no en veuré cap més.
I va cantar una cançó
"The Rare Old Mountain Dew"
vaig donar-me la volta
i vaig somiar en tu.

Vaig tenir un cop de sort
es pagava divuit a un

tinc un pressentiment
aquest serà el nostre any.
Així que bon Nadal
t'estimo nena
veig venir temps millors
i els nostres somnis complerts.

Tenen cotxes
grans com bars,
tenen rius plens d'or
però el vent et travessa,
no és lloc per a gent gran.

El primer cop que em vas agafar la mà
en una freda nit de Nadal,
em vas prometre
que Broadway m'estava esperant.

Eres guapo.
Eres preciosa,
la reina de Nova York
quan la banda va acabar de tocar
tothom udolava.
Sinatra feia swing
i els borratxos cantaven
ens van besar a la cantonada
i vam ballar tota la nit.

Els nois del cor de la policia
cantaven "Galway Bay"
i a fora les campanes repiquen
celebrant el Nadal.

Ets un pòtol
ets un brètol.
Ets una meuca jonqui
jaient mig morta
intubada en aquell llit.

Tros de merda,
paràsit,
marieta barato,
Bon Nadal i una merda
Déu vulgui
que no en passem més.

Els nois del cor de la policia
encara canten "Galway Bay"
i a fora les campanes repiquen
celebrant el Nadal

Podria haver estat algú.
Sí, com qualsevol,
em vas prendre els somnis
quan ens vam conèixer.
Els guardo amb mi, nena

junt amb els meus,
no me'n sortiré tot sol
els meus somnis s'alcen al teu voltant.

Els nois del cor de la policia
encara canten "Galway Bay"
i a fora les campanes repiquen
celebrant el Nadal.

Foto: Jenny Hardcore

Fairytale of New York

It was Christmas Eve babe
In the drunk tank
An old man said to me,
Won't see another one
And then he sang a song
'The Rare Old Mountain Dew'
I turned my face away
And dreamed about you

Got on a lucky one
Came in eighteen to one
I've got a feeling
This year's for me and you
So happy Christmas
I love you baby
I can see a better time

When all our dreams come true

They've got cars
Big as bars
They've got rivers of gold
But the wind goes right through you
It's no place for the old

When you first took my hand
On a cold Christmas Eve
You promised me
Broadway was waiting for me

You were handsome
You were pretty
Queen of New York City
When the band finished playing
They howled out for more
Sinatra was swinging
All the drunks they were singing
We kissed on the corner
Then danced through the night

The boys of the NYPD choir
Were singing 'Galway Bay'
And the bells are ringing
Out for Christmas day

You're a bum
You're a punk
You're an old slut on junk
Lying there almost dead
On a drip in that bed

You scumbag
You maggot
You cheap lousy faggot
Happy Christmas your arse
I pray God
It's our last

The boys of the NYPD choir
Still singing 'Galway Bay'
And the bells are ringing
Out for Christmas day

I could have been someone
Well, so could anyone
You took my dreams
From me when I first found you
I kept them with me babe
I put them with my own
Can't make it all alone
I've built my dreams around you

The boys of the NYPD choir

Still singing 'Galway Bay'
And the bells are ringing
Out for Christmas day

Shane MacGowan / Jem Finer (1987)